

[Grove]

Det forekommer også ganske besynderligt, at både Finland og Ungarn kan få en fornuftig aftale med Sverige på dette område, hvorimod vi fra dansk side, der ofte skal hjælpe Sverige i forhandlingerne om EU, ikke kan få tilgodeset en dansk eksport på dette område.

Det her er ikke et spørgsmål om røde eller ikke røde pølser. Det er et spørgsmål om stor eksport fra Danmark til Sverige. Og det er et spørgsmål om at tilfredsstille svenske forbrugere, som tydeligt har vist, at de ønsker gode danske pølser på det svenske marked.

Derfor må ministeren hurtigst muligt sørge for, at Landbrugsministeriet og Udenrigsministeriet går sammen om at få løst dette spørgsmål.

Det vil også være en stor hjælp til det danske landbrug og skaffe mange arbejdspladser i Danmark.

Svar (22/2 94):

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Danish Crown A.m.b.A. og Pölsemannen AB henvendte sig i foråret 1993 til Industri- og Samordningsministeriets udvalg vedrørende tekniske handelshindringer (Støvsugerbanden) som følge af et afslag fra de svenske myndigheder på en ansøgning om tilladelse til import af røde pølser.

Udvalget rettede ved den lejlighed henvendelse til de svenske myndigheder om spørgsmålet og udtalte sig til fordel for en positiv afgørelse. Som det er fremgået af dagspressen, førte sagen til en tilladelse af import af røde pølser til Sverige.

I forlængelse af ovennævnte sag har Danish Crown A.m.b.A. anmodet udvalget om en vurdering af det svenske importafgiftssystem.

De svenske myndigheder forudsætter i forbindelse med beregningen af importafgifter for samtlige pølsevarer, at pølsewarens indhold af kød er 50 pct. (heraf halvt oksekød og halvt svinekød). Oksekød pålægges i den forbindelse en 44 pct. højere afgift end svinekød.

De konkrete pølsevarer fra Danmark indeholder kun svinekød (57 pct.). Ved beregningen af afgiften, der er en beskyttelse af de svenske producenter, tager de svenske myndigheder ikke hensyn til, at de danske pølser ikke indeholder det afgiftsmæssige dyrere oksekød. Det må i øvrigt bemærkes, at afgiften ikke er

GATT-stridig og heller ikke strider mod den bilaterale landbrugsaftale mellem EU og Sverige, der knytter sig til EØS-aftalen.

Den bilaterale landbrugsaftale mellem EU og Sverige rummer således ikke muligheder for at lette markedsadgangen i den konkrete sag. EØS-aftalen forudsætter en revurdering af vilkårene for samhandelen med landbrugsprodukter, men da aftalen først er trådt i kraft her ved årsskiftet, har det ikke været muligt at fastlægge en termin for denne procedure.

Problemet vedrørende eksport af de danske pølser til Sverige må imidlertid forventes at blive løst i forbindelse med forhandlingerne om EU's udvidelse.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at der ikke gør sig forskellige opfattelser gældende i regeringen omkring denne sag. Den danske regering har således til stadighed ønsket – og ønsker fortsat – at der snarest åbnes mulighed for afgiftsfri indførsel i Sverige af danske røde pølser.

Spm. nr. S 691

Til *miljøministeren* (10/2 94) af:

Grove (KF):

»Hvor store mængder og hvilke typer (salt, urea osv.) af glatførebekæmpelsesmidler anvendes der årligt i Danmark, og i hvilket omfang påvirker anvendelsen af glatførebekæmpelsesmidler vandmiljøet?«

Svar (21/2 94):

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Til glatførebekæmpelse anvendes dels vejsalt, dels urea. Vejsalt anvendes på veje, mens urea anvendes på flyvestationer.

Vejdirektoratet har oplyst, at det samlede forbrug af vejsalt i de sidste 10 år gennemsnitligt har været 189.000 t/år.

I 1987 blev det oplyst, at forbruget af urea havde været ca. 2.000 t/år, men i slutningen af firserne ophørte man med at anvende urea. Urea blev tidligere anvendt på udsatte vejstrækninger og på større broer.

I 1989-92 har forbruget af urea på flyvestationer været 150-250 t/år. Oplysningerne er indhentet af Miljøstyrelsen i forbindelse med vandmiljøplanens overvågningsprogram.